

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 73.

Tiende Session.

44de Møde.

Tirsdagen den 14de December.

(Fortsat.)

Formanden: Jeg er bange for, at den ærede Landstthingsmand kommer noget langt bort fra det Ændringsforslag, der er stillet.

Hjerring: Ja, det var med Hensyn til det, som den ærede 4de Landstthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) ansøgte i forrige Møde om Tiden, at jeg har tilladt mig denne Bemærkning; den er nu forbi. Med Hensyn til de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, opstaaer nu det Spørgsmaal, i hvilket Omfang det er Landstthingets Ret at behandle Finantsloven. Jeg har allerede yttret, at i mine Tanker indbefattes Reglerne derfor i Grundlovens klare og tydelige Ord. Saa længe man ikke kan godtgjøre anden paavisselig Betydning af disse Ord, fastholder jeg min Fortolkning deraf — en mystisk Betydning af disse Ord kan jeg naturligviis ikke gaae ind paa — jeg anerkjender naturligviis de praktiske Consequenser, som den ærede 4de Landstthingsmand for 1ste Kreds (Madvig) antydede at der ligger i Bestemmelsen om, at Folkethinget først skal have Finantsloven til Behandling. Til disse praktiske Consequenser, mener jeg, hører ogsaa den, at Landstthinget, uagtet det har en fuldkommen formel Ret til at behandle enhver Post i Finantsloven ligesaa fuldstændigt, som Folkethinget behandler den, dog i mine Tanker i Reglen skal afholde sig fra med Hensyn til de enkelte Bevillinger at

lægge til eller tage fra, naar ikke ganske særegne Omstændigheder kræve det; men der bliver tilbage et Minimum af Ret, som tillige er et Minimum af Forpligtelse, Noget som Landstthinget ikke kan give Afkald paa, det er nemlig forsaavidt der til en Bevilling knytter sig en Betingelse, eller forsaavidt en Bevilling indeholder Bestemmelser, som egentlig bør være Gjenstand for Lovgivningen. Selv i den Tid, da Landstthinget nedsatte Udvalg over Finantsloven, viste det den samme Resignation, som jeg her har omtalt.

Det vil være flere af de Herrer bekendt, at det kun to Gange er foretaget Forandringer i Finantsloven. Den første var i den anden Samling, da der her blev vedtaget adskillige Ændringsforslag, der dog ikke vare af videre indgribende Betydning, og den anden var i den 5te Samling, da de bekendte 200,000 Rd. vare paa Bane. Naar Landstthinget ikke i alle de øvrige Aar har foretaget Forandringer i Finantsloven, da kan man jo ikke troe, at det har været, fordi det har fundet Alting saare sjønt i den Maade, hvorpaa den var behandlet i det andet Thing, men man maa vel antage, at det er, fordi man ikke har fundet, at de Forandringer, som man kunde ønske foretagne, vare af en saa væsentlig Betydning, at man burde foretage dem. Det er heller ikke af andre Hensyn, at jeg har tilladt mig at foreslaae Ændringer. Jeg vil indrømme, at hvis der var Udsigt til, at det fornødtviis kunde fremkalde Collision, vilde jeg ikke have stillet dem, men det er min fulde og faste Overbeviisning, at mine Ændringsforslag aldeles ikke ville kunne fremkalde nogen Collision med det andet Thing. Jeg troer, at det